

មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សា និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា (អង្គការសេដ្ឋកិច្ច) និងបណ្តាញកសិករ និងធម្មជាតិ (FNN) សហការជាមួយ បណ្តាញសកម្មភាពថ្នាំពុលអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក (PAN AP) បានរៀបចំធ្វើសន្និសីទកាសែតមួយ ស្តីអំពី ទិវាអត់ស្បៀងពិភពលោក នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ នៅការិយាល័យអង្គការសេដ្ឋកិច្ច ក្រុងភ្នំពេញ ។ អ្នកចូលរួមចំនួន ៦២ នាក់ (ស្ត្រី ១០ នាក់) រួមមានតំណាងកសិករ បុគ្គលិកអង្គការសេដ្ឋកិច្ច និងអ្នកកាសែតជាតិ អន្តរជាតិ តំណាងឱ្យស្ថាប័ន កាសែត ទស្សនាវដ្តី វិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ចូលរួមនៅក្នុងសន្និសីទកាសែតនេះ ។ បណ្ឌិត **យ៉ង សាំងកុមារ** ប្រធានអង្គការសេដ្ឋកិច្ច និងតំណាងកសិករ មកពីខេត្តមួយចំនួនបានធ្វើបទបង្ហាញស្តីអំពី:

- ស្ថានភាពទូទៅនៃទិវាអត់ស្បៀងពិភពលោក វិបត្តិស្បៀងពិភពលោក និងនៅកម្ពុជា
- បទពិសោធន៍ តើកសិករត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីមានស្បៀងហូបគ្រប់គ្រាន់
- បញ្ហាស្បៀងឡើងថ្លៃ និងបញ្ហារបស់ស្ត្រី
- ការលក់ដីស្រែរបស់កសិករ
- ផលប៉ះពាល់នៃការប្រើប្រាស់ និងពីងអាស្រ័យលើជីគីមីរបស់សហគមន៍
- អត្ថប្រយោជន៍ និងវិធីផលិតពូជបានល្អជាដើម ។ល។

បន្ទាប់ពីបទបង្ហាញដោយសង្ខេបរបស់តំណាងកសិករ និងបណ្ឌិត **យ៉ង សាំងកុមារ** រួចមក អ្នកកាសែតជាតិ និងអន្តរជាតិបានសួរសំណួរទៅកាន់បណ្ឌិត **យ៉ង សាំងកុមារ** ក៏ដូចជាតំណាងកសិករជុំបញ្ហាវិបត្តិស្បៀង និងទិវាអត់ស្បៀងនៅកម្ពុជា ។ មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សា និងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មកម្ពុជា (អង្គការសេដ្ឋកិច្ច) និងបណ្តាញកសិករ និងធម្មជាតិ (FNN) ក៏បានចេញនូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍រួមមួយដែលមាន ៩ ចំនុច អំពាវនាវដល់រាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងបានធ្វើការចែកជូនដល់អ្នកកាសែតក៏ដូចជាកសិករ ។ នៅពេលរសៀល ទិវានេះបានបន្តដោយធ្វើការផ្សាយបន្តរវាងកិច្ចពិភាក្សាស្តីអំពី ទិវាអត់ស្បៀងពិភពលោក នេះ តាមរលកធាតុអាកាសវិទ្យុមណ្ឌលព័ត៌មានស្ត្រីកម្ពុជា អេហ្វអឹម ១០២ មេកាហ៊ិត វេលាម៉ោង ២:៣០ ដល់ ម៉ោង ៤:០០ ល្ងាច ។

ជាលទ្ធផលប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើនមកពីខេត្តក្រុងផ្សេងៗគ្នា បានទូរស័ព្ទចូលសួរសំណួរ និងលើកជាសំណូមពរ ផ្ទាល់ជូលដល់រដ្ឋាភិបាល ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ អត្ថបទព័ត៌មានជាច្រើន ត្រូវបានកាសែតជាតិ និងអន្តរជាតិ ធ្វើការចុះផ្សាយ និងផ្សព្វផ្សាយតាមរលកធាតុអាកាស ។

ទិវាពិភពលោកអត់ស្បៀង៖សេដ្ឋកិច្ចអាង ថ្នាក់មុខជាខ្វះស្បៀងប្រមាណមួយសែនគ្រួសារ

សន្និសីទកាសែតស្តីពីទិវាអត់ស្បៀងអាហារពិភពលោក (រូបថត៖មូល សម្បត្តិ)

ខ្ញុំសង្ឃឹមថា សព្វថ្ងៃនេះមាន ប្រជាជនស្រែកឃ្លានច្រើនជាងពេល កន្លងមក ពោលគឺប្រមាណ១៥០លាន នាក់ ។ នេះបើតាមការអះអាងរបស់ លោកអាត់តូនីអូ ទូដេន សហប្រធាន សម្ព័ន្ធប្រជាជនស្តីពីអធិបតេយ្យភាព ស្បៀង ដែលបានលើកឡើងក្នុងឱកាស «ទិវាអត់ស្បៀងពិភពលោក» ដែល ប្រារព្ធធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី១៦ខែតុលាឆ្នាំ ២០០៨ ។

លោកបណ្ឌិត យ៉ង សាំងកុមារ ប្រធានអង្គការសេដ្ឋកិច្ចអាង ក្នុងសន្និសីទកាសែតនៅថ្ងៃទី១៦ខែតុលា នាស្នាក់ការរបស់អង្គការនៅទីក្រុង ភ្នំពេញថា ប្រជាជនកម្ពុជាប្រហែល មួយសែនគ្រួសារ ត្រូវជាកន្លះលាននាក់ ត្រូវខ្វះស្បៀងបរិភោគ ។ ឆ្នាំ២០០៨ នេះ កម្ពុជាយើងក៏ជួបប្រទះនូវបញ្ហា ស្បៀងអាហារដែរនេះ ដោយសារកន្លង មកមានការឡើងថ្លៃខ្ពស់នៃស្បៀងនៅ លើពិភពលោក ។ បើតាមលោកយ៉ង សាំងកុមារបានឱ្យដឹងថា សេដ្ឋកិច្ចអាង ធ្វើការជាមួយសហគមន៍កសិករចំនួន ២.០០០ភូមិក្នុងទូទាំងប្រទេស បានរក ឃើញថា ៥០ភាគរយបូកកំណើន ខែកសិករដែលធ្វើស្រែមិនអាចផលិត ស្រូវបរិភោគប្រចាំឆ្នាំគ្រប់គ្រាន់ទេ ។ ក្នុងគ្រួសារកសិករដែលធ្វើស្រែ១,៨ លានគ្រួសារ ក្នុងនោះមាន៥ទៅ៦សែន គ្រួសារមិនអាចផលិតស្បៀងបរិភោគ គ្រប់គ្រាន់ ។ មាន៨ម៉ឺនគ្រួសារអាចទិញ អង្ករបរិភោគលើសពីមួយខែនៅចុង

រដូវវស្សារបស់ខ្លួន ។ សេដ្ឋកិច្ចអាងឃើញថា នេះគឺ បណ្តាលមកពីកត្តាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរស្បៀង អត់កើន ។ ថ្វីត្បិតតែផ្ទៃដីកសិកម្មទូទាំង ប្រទេសមានទំហំ៦លានហិកតាក៏ដោយ ក៏ការផលិតស្បៀងអាហារបច្ចុប្បន្ននេះ បានប្រមាណតែជាង៣លានហិកតា ។ កត្តាមួយទៀតគឺការខ្វះទឹកក្បែរឬឆ្ងាយ យឺត ហើយប្រព័ន្ធស្រោចស្រពអាច សម្រេចបានតែ៥០ភាគរយនៃផ្ទៃដី ប៉ុណ្ណោះ ។ នៅខេត្តតាកែវ និងខេត្ត កំពង់ឆ្នាំងកសិករ៨០ភាគរយ មានផ្ទៃដី ស្រែតិចជាងមួយហិកតា ក្នុងមួយ គ្រួសារៗ ។ កសិករប្រមាណ៣០ភាគ រយមានដីស្រែតិចជាងកន្លះហិកតាក្នុង មួយគ្រួសារៗ ។

អ្នកស្រីសារ៉ូដេនី រ៉េនហ្គាយ នាយកប្រតិបត្តិបណ្តាញសកម្មភាព ថ្នាំគុលអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិកបានលើកឡើងថា ទិវាអត់ស្បៀងអាហារនៅថ្ងៃទី១៦ខែ តុលានេះ គឺជាសារមួយដ៏ម៉ឺនបង្ហាញ ពីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ប្រជាជនដើម្បីដោះ ស្រាយវិបត្តិស្បៀងអាហារ ។ ទិវានេះ បង្កើតឱ្យមានការយល់ដឹងជាសាធា រណៈ អំពីមូលហេតុចម្បងនៃវិបត្តិ ស្បៀងអាហារ ។ ធ្វើសកម្មភាពដើម្បី បង្កើនសំឡេងប្រជាជនប្រឆាំងនឹង គោលនយោបាយសេរីវិថ្មី និងផលប៉ះ ពាល់របស់វា ។

កសិកររៀន សុផល តំណាង ឱ្យសហគមន៍ប្រចាំស្រុកដងទុង ខេត្ត កំពត ដែលបានចូលរួមក្នុងទិវានេះបាន

ប្រាប់ថា កសិករខេត្តកំពតមួយចំនួនជួប ការលំបាកក្នុងការទិញដីគីមីពីប្រទេស វៀតណាមមានតម្លៃខ្ពស់ ។ ដល់ពេល បានផលស្រូវ លក់ស្រូវវិញសងតែថ្លៃ ដីគីមីស្ទើរតែមិនបានផង ។ កសិករ ទិញដីគីមីពីក្រុមហ៊ុននានា និងពីឈ្មួញ សុទ្ធតែខ្ចីលុយគេ ឬដាក់បំណុលគេដល់ ពេលលក់ស្រូវយកលុយសងគេស្ទើរតែ មិនគ្រប់ ។ រដូវប្រមូលផលស្រូវម្តងៗ កសិករលក់ស្រូវទៅប្រទេសវៀតណាម រាប់ម៉ឺនតោន ។ ដល់ពេលអស់ស្រូវហូប ទើបទៅទិញអង្ករពីវៀតណាមមកវិញ ។ អង្ករវៀតណាមថ្លៃខ្ពស់ ហើយមាន សារធាតុគីមីច្រើនទៀត ។ បញ្ហានេះធ្វើ ឱ្យប៉ះពាល់សុខភាពធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ។ បច្ចុប្បន្ននេះសហគមន៍កសិករប្រចាំស្រុក ដងទុង បានសហការគ្នាក្នុងការបង្កើត ធនាគារស្តុកស្រូវបាន២១កន្លែង សម្រាប់ ជួយគ្នាដល់កសិករណាខ្វះនាគស្បៀង នាចុងរដូវដើម្បីជួយសង្គ្រោះការហូប ចុក ។

លោកបណ្ឌិតកុមារ បានធ្វើការ អំពាវនាវដល់រដ្ឋាភិបាលឱ្យពង្រីកដី សម្បទានសង្គមកិច្ចដាំដុះឱ្យបានច្រើន ជាងការពង្រីកដីសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច ។ បង្កើនការលើកទឹកចិត្តកុំឱ្យកសិករលក់ដី ស្រែតទៅទៀត ។ ពង្រីកទីផ្សារ សហ គមន៍ឱ្យបានច្រើនដោយលក់ផលិតផល ដែលកសិករផលិតបាន ។ បង្កើន និង ពង្រីកនូវសមត្ថភាពកសិករក្នុងការ ផលិតនិងទុកកូដស្រូវនៅតាមសហ គមន៍ ។ មូល សម្បត្តិ